

[Hans Pinstrup.]

bekendt er der heller ikke noget sted givet bemyndigelse til, at disse beløb kunne anvendes til nedbringelse af prisen for importeret brødkorn. Der ligger et aktstykke i finansudvalget, som ministeren ikke har fået tilslutning til, og mig bekendt foreligger der intet andet grundlag derfor. Men også for dette spørgsmåls vedkommende kan vi forhåbentlig finde en fornuftig ordning i udvalget, og jeg skal derfor ikke forlænge denne debat.

Victor Larsen: Jeg vil gerne sige til den højtærede landbrugsminister angående spørgsmålet kornkøb i udlandet, at det virker ret ejendommeligt, at ministeren har kunnet købe to gange 50 000 t, oven i købet til en overordentlig billig pris, 34—35 kr. pr. td. cif dansk havn, og nderover ikke en tønde. Vi ved, der mangler 30 000 t i, at kornafleveringen kan nedsættes med 20 pct., og det er ganske givet, at alle kornafleverende landmænd i højeste grad har sat deres lid til, at dette kunne nås. Jeg forstår ikke modstanden hos den højtærede landbrugsminister. Ministeren siger: Marshallhjælpen — men den løber jo dog fortsat. Jeg begriber ikke, hvorfor man pludselig standser her ved 100 000 t — de sidste 50 000 t er forøvrigt ikke kommet endnu —, og så er usikkerheden tilstede med hensyn til de sidste 30 000 t, så tør ministeren ikke bevæge sig videre.

Men udover dette har jeg peget på det indenlandske marked. Der er jo en overordentlig pæn kornhøst her i landet, og det vil være ganske overordentlig let at skaffe — det ved vi — til rimelige priser de 30 000 t, som mangler. Den højtærede minister siger, at han har ingen bemyndigelse. Jeg tror, jeg tør love landbrugsministeren, at det vil være meget let under et udvalgsarbejde at opnå bemyndigelse til, hvis det skulde være nødvendigt, at købe også på det indenlandske marked.

Landbrugsministeren (Bording): Jeg erkender overfor det ærede medlem hr. Hans Pinstrup, at hvis de betingelser, som står i lovens § 1, stk. 6, var tilstede, så havde jeg pligt til at fremsætte et lovforslag om 20 pct.s nedsættelse — det kan der ikke

være nogen diskussion om —, men de foreligger ikke. Der er ikke før tiden indført korn i et sådant kvantum, at man kan foretage en nedsættelse med 20 pct. Jeg har været så optimistisk, at jeg til trods for, at der kun er indgået 50 000 t af de 150 000, som vi har tilbud om gennem Marshallhjælpen — 150 000 t er det, vi skal have for at klare os —, har givet tilsagn om den nedsættelse, som en tilførsel af 100 000 t berettiger til, og det er 15 pct. Jeg har tilføjet, at jeg kunne jo have ventet, indtil det hele forelå, så jeg muligvis kunne nedsætte med 20 pct. Men der står i loven, at jeg skal fremsætte forslag i oktober måned ved samlingens begyndelse, og under hensyn til disse betingelser er det, jeg har gjort det på denne måde for at kunne efterkomme, hvad der står i loven, som det ærede medlem selv har stemt for. Jeg giver yderligere tilsagn om, hvis det ærede medlem vil have det, at give de 5 pct. senere, hvis der kommer korn nok ind.

Man siger dernæst — det ærede medlem hr. Victor Larsen siger det også —: ja, men så kan man købe korn herbjemme og betale ca. 10 kr. mere for det. Det har jeg ingen bemyndigelse til. Der står tværtimod udtrykkeligt i loven „indførsel af korn“. Hvis rigsdagen ønsker og vedtager det, er det derimod en anden sag, men for tiden står det ikke i loven. Jeg kan ikke gøre det uden med rigsdagens sanktion, og den foreligger ikke indtil dette øjeblik.

Så siger det ærede medlem angående kornpuljen, at de penge, der er brugt til indkøb af brødkorn, ikke kan tages af kornpuljen. Jo, selvfølgelig; for det afleveringspligtige foderkorn, man fik ind, har man jo byttet bort; enten har man byttet det bort eller solgt det og købt brødkorn i stedet, og den fortjeneste, der kommer ind herved, må naturligvis medgå til dækning af den større udgift ved køb af brødkorn. Den kunde ikke dække den fuldt ud, ja, ikke engang tilnærmelsesvis — Staten måtte betale 30 mill. kr. —, men hele vinteren administrerede man på den måde, og når det tal, 24 millioner, som blev opgivet, var alt for højt, var det, fordi opgørelsen af dette mellemværende mellem foderkorn og brødkorn ikke forelå, og fordi der tillige var en anden post, man havde glemt. Derfor kan der ikke være tale om, at der her